

vnstede skulde finde Sted. Forøvrigt skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at Udvalget ingenlunde ubetinget har villet, at det Moment, som det har bragt i Forslag, skulde lægges til Grund for Erstatningen. Det har alene i den Henseende antaget, at det ved Bestemmelsen af Erstatningen passende kunde lægges til Grund, hvad den Jagtberettigede maatte antages at kunne have opnaaet ved at bortforpagte Jagtretten. Det er et Moment, som dog upaatvivleligt, eftersom man ellers i andre Tilfælde anseer det for at afgive et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om en vis Værdi, ogsaa i dette Tilfælde passende kunde lægges til Grund for Bestemmelsen af det Værd, som Jagtretten har, at Vedkommende faaer det for den, han vilde kunne erholde ved Bortforpagtning. Det er en egen Sag, naar man vil have en Retting afsløst, som dog Stemningen synes at være for, at man vil have, og man dermed vil forbinde, Intet at give for den, eller i det Mindste ikke det, den er værd. Derpaa har Udvalget ikke kunnet indlade sig; idet det anbefaler Afløsningen, har det dog villet, at der for det, som afløstes, skulde gives hvad det virkelig var værd.

Steffensen: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at, som Udkastet er, gaaer det netop ud paa, at der skal gives for Jagtretten hvad den er værd; hvad derimod Udvalgets Majoritets Indstilling angaaer, da gaaer den ud paa, at der skal gives for den, hvad andre Liebhabere ville give for den. Men jeg troer altsaa, at, naar den fulde Værdi gives Cieren for Jagtretten, vil Ingen blive fornærmet, naar den skal afløses.

Dahl: Jeg kan ikke nægte, at jo længere Discussionen udspinder sig om dette Punkt, desmere betænkeligt forekommer det mig, at gaae ind paa det af Udvalget foreslaaede; thi det kan ikke nægtes, som den ærede Landssthingsmand fra Bornholm har gjort opmærksom paa, at paa de Steder, hvor der egentlig ikke er meget at skyde, og hvor Pengeværdien er høist ubetydelig, vil Jagtretten derefter maaskee meget vanskelig afløses, da det, som Nogen vilde give blot for den Fornøielse at gaae omkring og skyde, kan være uforholdsmæssig langt over den virkelige Værdi, saa at Vedkommende ikke

godt kan være tjent med at gaae ind derpaa. Et andet Moment synes mig ogsaa at komme i Betragtning, det nemlig, at, naar der skal tages saameget Hensyn til hvad der kan komme ind ved en Bortforpagtning, som Udvalget har foreslaaet, saa kan det give Anledning til, at der kan finde Defraudation eller noget lignende Sted, idet man kunde tænke sig, jeg siger ikke at det vil skee, at Jagteieren kunde formaae En og Anden til at opbyde Jagtretten ved Auction. Naar saa Vedkommende, der vilde afløse Jagtretten, skulde give saameget, som der var budet ved Auctionen, vilde det jo vistnok være altfor galt, og det vilde have stor Vanskelighed at bevise slikt Proformaværk.

H. P. Hansen: Jeg skulde blot tillade mig at tilføie til hvad jeg før tillod mig at yttre, at det ikke har undgaaet min Opmærksomhed, at Majoriteten i Udvalget ikke ubetinget har foreslaaet, at denne Bestemmelse skulde følges. Det er ogsaa ligesaa vist min Mening, som den allerede er ytret af den ærede Drøforey, at der skal gives fuldstændig Erstatning for Jagtens Afløsning, men jeg har kun troet, at det kunde være noget betænkeligt at fremhæve dette ene Moment til Veiledning for Afløsningsmændene, da der dog kan være saamange andre forskellige Hensyn at tage, og jeg finder det som sagt, noget betænkeligt, saaledes at holde sig til det ene og fremhæve det i Loven.

Blechingberg: Jeg vil kun henstille til det ærede Udvalgs og Thingets Overveielse, om ikke de Afløsningsautoriteter, hvorom her er Spørgsmaal, efter Lovudkastet blive for talrige. Da de nemlig derefter komme til at bestaae af 5 Medlemmer i første Instant og 10 i anden, vil det naturligtvis medføre en forholdsmaæssig Forøgelse af Omkostningerne. Jeg seer egentligt ikke nogen Grund til i denne Lov at fravige den Anskuelse, som i denne Henseende er fulgt i de ældre Love, hvor der ligeledes var Spørgsmaal om Afløsning.

Formanden: Den ærede 1ste Landssthingsmand for 5te Kreds har begjeret Ordet, men saavidt jeg erindrer har han allerede havt det 2 Gange.

Stampe: Jeg mindes dog ikke, at jeg har talt mere end een Gang om det foreliggende Afsnit.